

การศึกษาวิเคราะห์เสือโคคำฉันท์

นางสาวอมรครรษณ์ วาลิกศิริ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
อุดมศรีมหาวิทยาลัย
วิทยานิพนธ์ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาอักษรศาสตรมหาบัณฑิต
ภาควิชาภาษาไทย
บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

พ.ศ. 2529

ISBN 974-566-548-7

013456 }
} 1821759X

An Analytical Study of Sua Kho Khamchan

Miss Amornsarun Wasiksiri

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Arts

Department of Thai

Graduate School

Chulalongkorn University

1986

หัวข้อวิทยานิพนธ์

การศึกษาวิเคราะห์เลือกค่าจันท์

โดย

นางสาวอมรศรี วาลิกิติ

ภาควิชา

ภาษาไทย

อาจารย์ที่ปรึกษา

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชลดา เรืองรักษ์ลิขิต

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุญาตให้บัณฑิตวิทยานิพนธ์ เล่มนี้ เป็นส่วนหนึ่ง
ของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญามหาบัณฑิต

..... ๙ ๗ .....

(รองศาสตราจารย์ ดร. สรชัย พิศาลบุตร)

รักษาราชการในตำแหน่งรองคณบดีฝ่ายวิชาการ

ปฏิบัติราชการแทนรักษาราชการในตำแหน่งคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ๑๗๖๘๔/๑๑๘๘๘ ..... ประธานกรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร. ศักดิ์ศรี แย้มนัคดา)

..... ๑๒๕๔๘๘ ..... กรรมการ

(ศาสตราจารย์วัชรี รุมยะนันทน์)

..... ๑๒๕๔๘๘ ..... กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ประคง นิมนาน เหมินท์)

..... ๑๒๕๔๘๘ ..... กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชลดา เรืองรักษ์ลิขิต)

ลิขลิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

หัวข้อวิทยานิพนธ์

การศึกษาวิเคราะห์เสือโภคassinท์

ชื่อนิสิต

นางสาวอมรศรัณย์ วาสิกศิริ

อาจารย์ที่ปรึกษา

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชลดา เรืองรักษ์ลิขิต

ภาควิชา

ภาษาไทย

ปีการศึกษา

2528

บทคัดย่อ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มุ่งศึกษาวิเคราะห์วรรณคดี เรื่อง เสือโภคassinท์ ในด้านที่มماของเรื่อง องค์ประกอบของ เรื่อง และลักษณะทางวรรณคดิลป์

ผลการวิจัยสรุปได้ว่า เสือโภคassinท์ เป็นผลงานของพระมหาราชนครูฝ่ายพระหมู่ บุหริหิต กวีในรัชสมัยสมเด็จพระนารายณ์มหาราช สันนิษฐานว่า พระมหาราชนครูได้นำเค้าโครงเรื่องมาจากนิทานอินเดีย และได้นำมาตัดแบ่งลงแก้ไขเนื้อเรื่องให้สอดคล้องกับสังคมและค่านิยมของคนไทย โดยมีจุดมุ่งหมายในการแต่ง เพื่อความบันเทิง และเพื่อทดลองใช้คำประพันธ์ประเกลลันท์แต่ง เป็นเรื่องยาว ขณะเดียวกันอาจต้องการบันทึกสภาพความขัดแย้งของสังคมในสมัยนั้นไว้ด้วย โครงเรื่องของเสือโภคassinท์มีลักษณะเป็นนิทานพืศจรรย์กล่าวคือ มีอนุภาคสำคัญที่เน้นเรื่องเกี่ยวกับของวิเศษ การใช้เวทมนตร์ อิทธิปาฏิหาริย์ต่าง ๆ แก่นเรื่อง เน้นความซื่อสัตย์กตัญญูเป็นสำคัญ เรื่องราวแต่ละตอนล้วนมีความผูกพันกันแก่นเรื่องนี้ การดำเนินเรื่องเป็นไปอย่างรวดเร็ว กระชับ มีบางตอนเท่านั้นที่ก็ต้องการผลทางอารมณ์ เป็นพิเศษ จึงมีการพรมน้ำละ เอียคลออชัน ส่วนตัวละครนั้นน่าสนใจมาก ตัวละครเอก ฝ่ายชายมีชาติกา เนิด เป็นสัตว์ แต่ด้วยคุณธรรมความซื่อสัตย์ทำให้ได้รับผลดีตอบสนอง และได้รับการชูชีวิตให้เป็นมนุษย์ การศึกษาตัวละครฝ่ายหญิง ทำให้มองเห็นค่านิยมที่ว่า ผู้หญิงมีฐานะทางสังคมต่ำกว่าชายในทุกรัฐ นอกจากนี้ เรื่องเสือโภคassinท์ ยังมีการใช้

ภาษาที่บีระมีดบรรจง เพื่อให้เกิดความงามทั้งฝ่ายเสียงและความหมาย ตั้งจะเห็นได้จากตอนที่มีการเล่นเสียง การเล่นคำ การเล่นคำชุดอันแพร่พราวย การใช้ภาพจน วิธีการแต่งฉันท์ให้เป็นกลบทแบบต่าง ๆ รวมทั้งการเลือกใช้ฉันท์แล่ลະชนิดให้สัมพันธ์กับบรรยากาศของเรื่อง สิ่งเหล่านี้ล้วนช่วยให้เกิดความงามทางด้านเสียงและทางด้านความหมาย ทำให้วรรณคดี เรื่องนี้มีคุณค่าทางสุนทรียภาพมากขึ้น

ในตอนท้ายของวิทยานิพนธ์ เรื่องนี้ ผู้วิจัยได้เสนอให้มีการศึกษาวรรณคดีไทยเรื่องอื่น ๆ ที่มีที่มาจากการแบบเรื่องของนิทานอินเดีย หรือศึกษาการแพร่กระจายของนิทานเรื่องเสือและโโคในถิ่นต่าง ๆ โดยการศึกษาอย่างเจาะลึก เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างทางด้านเนื้อหาและแนวคิดที่ปรากฏในนิทานแต่ละท้องถิ่น

ศูนย์วิทยบรังษย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จ เรียนร้อยลงได้ด้วยความอนุ เคราะห์อย่างดีเยี่ยมจาก
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชลดา เรืองรักษ์ลิขิต อาจารย์ที่ปรึกษา ซึ่งได้กรุณาให้คำแนะนำ
ตลอดจนตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ผู้วิจัยขอรับรองของประคุณอย่างสูงไว้ ณ
โอกาสนี้

นอกจากนี้ ผู้วิจัยยังได้รับความกรุณาจาก รองศาสตราจารย์ ดร.ศักดิ์ศรี
แย้มนัตตา ศาสตราจารย์วชรี รุ่มยะนันทน์ และรองศาสตราจารย์ประจำกอง นิมมาน เหมินท์
ที่ได้กรุณาอ่านและให้ข้อแนะนำในการแก้ไขวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ รวมทั้งได้รับความกรุณาจาก
อาจารย์ ดร.สุจิตรา จงสกิดย์วัฒนา ในการตรวจสอบแก้บทคดีอภิชาอังกฤษให้ ผู้วิจัยขอ
กราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ผู้วิจัยขอรับของประคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กิ่งแก้ว อัตถกร ที่กรุณาให้
คำแนะนำและเอื้อเพื่อให้ยิ่งหนังสืออัน เป็นประโยชน์แก่ผู้วิจัย

ผู้วิจัยขอขอบคุณอาจารย์ทุกท่าน เพื่อนนิสิตในภาควิชาภาษาไทย และพี่ ๆ น้อง ๆ
ที่ได้ให้ความช่วยเหลือด้านต่าง ๆ รวมทั้งบุคคลอีกหลายท่านที่ยังได้เอ่ยนามในที่นี้ ที่ได้มีส่วน
ช่วยเหลือแนะนำ และให้ความร่วมมือในการวิจัย เป็นอย่างดี

ท้ายที่สุด ผู้วิจัยขอรับของประคุณ คุณพ่อคุณแม่ ผู้ให้การสนับสนุนการศึกษามา
โดยตลอด ไบ่ร่าจะ เป็นค้านกำลังใจและกำลังทรัพย์ และขอขอบคุณ อาจารย์พุทธะ ณ บางช้าง
แห่งวิทยาลัยครุ เทศรบุรีวิทยาลงกรณ์ ที่ช่วย เป็นกำลังใจและสนับสนุนงานของผู้วิจัยมาด้วย
ความรักและความปรารถนาดี จนกระทึ่งงนวิจัยนี้ลุล่วงไปด้วยดี

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย ๓

บทคัดย่อภาษาอังกฤษ ๔

กิตติกรรมประกาศ ๕

บทที่

1 บทนำ	1
ความ เป็นมาของปัญหา	1
ความมุ่งหมายในการวิจัย	3
ขอบเขตในการวิจัย	3
สมมติฐาน	4
ขั้นตอนและวิธีดำเนินการวิจัย	4
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย	4
2 การศึกษาเลือกคำอันที่เชิงประวัติ	5
2.1 ที่มา	6
2.1.1 แนวคิดที่ว่า เลือกคำอันที่มีที่มาจากปัญญาสชาติก	8
2.1.2 แนวคิดที่ว่า เลือกคำอันที่มีที่มาจากนิทานอี้ดิปต์	15
2.1.3 แนวคิดที่ว่า เลือกคำอันที่มีที่มาจากนิทานอินเดีย	16

บทที่	หน้า
2.2 ผู้แต่ง	24
2.2.1 พระมหาราชครูและพระไทราริบตี เป็นคนคนเดียวกันหรือไม่..	24
2.2.2 พระมหาราชครูแต่ง เสือโคคำอันท์ใช่หรือไม่ ..	27
2.3 จุดมุ่งหมายในการแต่ง	31
2.3.1 จุดมุ่งหมาย เพื่อความบันทึก	32
2.3.2 จุดมุ่งหมาย เพื่อทดลองใช้คำประพันธ์ประ เกษตอันท์แต่ง เป็นเรื่องยาวยา ..	33
2.3.3 จุดมุ่งหมาย เพื่อบันทึกสภาพสังคมสมัยนี้ ..	34
3 ศึกษาองค์ประกอบของ เรื่อง เสือโคคำอันท์ในฐานะกวินิพนธ์ประ เกษตทาน	38
3.1 โครงเรื่อง	40
3.1.1 โครงเรื่องที่เกิดจากความขัดแย้งระหว่าง เพ่าพันธ์ ..	45
3.1.1.1 ความขัดแย้งระหว่างแม่ เสือกับแม่โค ..	45
3.1.1.2 ความขัดแย้งระหว่างมนุษย์กับยักษ์ ..	46
3.1.1.3 ความขัดแย้งระหว่างมนุษย์กับนกอินทรี ..	46
3.1.2 โครงเรื่องที่เกิดจากความขัดแย้งระหว่างมนุษย์กับมนุษย์ ..	50

บทที่		หน้า
	3.2 แก่นเรื่อง	52
	3.2.1 แก่นเรื่องใหญ่	52
	3.2.2 แก่นเรื่องย่อย	55
	3.2.2.1 เรื่องการผลิตพากและการผจญภัย	56
	3.2.2.2 เรื่องความไม่ประماท	57
	3.3 เนื้อเรื่อง	58
	3.3.1 การกระทำมาตุษัติ	61
	3.3.2 การชุมชนชีวิต	64
	3.3.3 พระบรรค์	65
	3.3.4 ความเชื่อเรื่องใช้คลางและฤกษ์ยาม	67
	3.3.5 ความเชื่อเรื่องกรรม	69
	3.3.6 การเสี่ยงทาย	70
	3.3.7 บทบาทพืชай	70
	3.3.8 การใช้เวทมนตร์	70
	3.3.9 การแก้แค้น	71
	3.4 การดำเนินเรื่อง	72

บทที่		หน้า
	3.5 ตัวละคร	82
	3.5.1 ดาวี	83
	3.5.2 พหลวิชัย	88
	3.5.3 นางจันทร	92
	3.5.4 ท้าวยศภูมิ	96
	3.5.5 ฤาษี	98
	3.5.6 ชาย เผ่า	99
4	วรรณศิลป์ในเลือ่ โภคำฉันท	105
	4.1 วรรณศิลป์ด้านการใช้คำ	107
	4.1.1 การใช้คำที่ก่อให้เกิดอัลังการฝ่ายเสียง	107
	4.1.1.1. การเล่นเสียง	107
	4.1.1.1.1. การเล่นเสียงสับ派ส	108
	ก. สับ派สระ	108
	ข. สับ派สอักษร	109
	ค. สับ派สระและสับ派สอักษร ...	113
	4.1.1.1.2. การเล่นเสียงวรรณยุกต	115
	4.1.1.1.3. การเพิ่มเสียง ร ในคำ	116
	4.1.1.1.4. การเล่นเสียงช้า	116

บทที่		หน้า
	4.1.1.2 การเล่นคำ	118
	4.1.1.2.1 การเล่นคำช้า	118
	4.1.1.2.2 การเล่นคำช้อน	126
	4.1.1.2.3 การเล่นคำซุกด	129
	4.1.1.2.4 การเล่นคำอุจจาระวิจารณ์	140
	4.1.1.2.5 การเล่นคำอ้อพกประสงค์	141
	4.1.2 การใช้คำที่ก่อให้อลังการฝ่ายความหมาย	141
	4.1.2.1 การใช้คำที่มีความหมายต่างระดับ	142
	4.1.2.2 การใช้คำเทղะแก่ความหรือเนื้อเรื่อง	143
	4.1.2.3 การใช้คำหลอก	148
	4.1.2.4 การใช้คำประเพ็ต	152
	4.1.2.5 การใช้คำกราชบับ	153
	4.1.2.6 การใช้ภาพพจน์	155
	4.1.2.6.1 ภาพพจน์แบบอุปมา	157
	4.1.2.6.2 แบบพจน์แบบอุปลักษณ์	161
	4.1.2.6.3 ภาพพจน์แบบอติพจน์	166
	4.1.2.6.4 ภาพพจน์แบบลักษณ์	167
	4.1.3 การใช้คำที่ก่อให้เกิดอลังการฝ่ายเสียงและความหมาย	169
	4.2 วรรณศิลป์ด้านกลวิธีการประพันธ์	172

บทที่	หน้า
5 บทสรุปและเสนอแนะ	183
บรรณานุกรม	186
ภาคผนวก ก. เรื่องย่อเลือกคำอันที่	195
ข. เรื่องย่อพหลาคารวิชาการ	198
ค. เรื่องย่อนิทานวัวกับเลือกของไทยเชิง	199
ง. เรื่องย่อนิทานวัวกับเลือกในนิทานเสียสวادة	200
จ. เรื่องย่อนิทานสองพื้น้องของอีซิบ์	201
ฉ. เรื่องย่อนิทานรากรษสของอินเดีย	203
ประวัติผู้เขียน	204

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย